

Oglašni se računajo po tarifi v postu; za naslove z debelimi črkami se plačuje prestop, kolikor obsega navadnih vrstic. Poslana, oskrbovalna in javnozabavna, dostojni oglašni listi, se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uradno pošto, ulica Cuserna št. 13. Vsaka pisarna mora biti frankovana, kar nefrankovane se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upraviteljsko uradno pisarno, ulica Cuserna št. 13, nadst. Odprta reklamacija se pristoja postavlja.

V edinstvi je moč!

EDINOST

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorako.

EDINOST

Izhaja po trikrat na teden v šestih izdankih ob **torkih, četrtek in sobotah**. Zjutranje izdanje izhaja ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri večer. — Obojno izdanje stane: za jeden mesec . . . 30, izven Avstrije f. 1.40 za tri mesece . . . 2.00 . . . 4. — za pol leta . . . 3. — . . . 6. — za vse leto . . . 10. — . . . 16. — Na naročbe brez priložene naročnine se ne jemlje ozir.

Posamične številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 2 nč., izven Trsta po 3 nč. Sobotno večerno izdanje v Trstu 4 nč., izven Trsta 5 nč.

Hohenwartov klub in Slovenci.

Po dogodkih na Dunaju — iz kojih nam odseva skrajna napetost med novo vlado in krščansko-socialno stranko — in po spremembah v razvrščenju strank v naši poslanski zbornici, nastopivših vsled znanih dogodkov, je pač umevno in potrebno, da slovenska glasila razpravljajo o odnosih Hohenwartovega kluba do vlade na jedni in do nas Slovencev na drugi strani. V večernem izdanku od minole sobote smo že povedali, kako sodi na skrajnem desnem krilu stopajoči „Slov. Gospodar“ o postopanju slovenskih Hohenwartovcev nasproti stranki krščanskih socialistov. „Slovenec“ je minole sobote ponatisnil članek iz „Primorskega lista“, v kojem se na jasn način izražajo simpatije do dra. Luegra — in ker ga je „Slovenec“ ponatisnil brez komentarja, moramo soditi, da mu pritrjuje — in kako sodimo mi o nasprotstvu Hohenwartovcev do krščanskih socialistov, gledé na to so pač na jasnem naši častiti čitatelji. Danes pa nam je priobčiti izjavo na skrajnem levem krilu stopajočega „Slov. Sveta“ o razmerju med Hohenwartovim klubom in Slovenci. S tem dobé čitatelji zadostno podlage za samostojno sodbo.

Članek v „Slovanskem svetu“ se glasi: Iz kluba konservativcev pod načelstvom grofa Hohenwarta je izstopilo nekoliko nemških konservativcev radi tega, ker jim je hotel ta klub skriti svobodo, da bi se potegnili v interesu krščanskih socialistov za dr. Luegerja in kritikovali postopanje vlade na to stran. Nemški konservativni secesionisti zagovarjajo jako stvarno in pravilno svoj izstop, ker že kot zagovorniki krščanskega načela niso mogli biti indiferentni nasproti dejstvu, da se od dveh tretjin izvoljeni dr. Lueger ni potrdil dunajskim županom, potem pa kažejo, da Hohenwartov klub je pokopal Staročehe, in da ista usoda bi čakala tudi njih, ako bi vstajali v takem klubu. Naposled se pritožujejo, da so jih zapustili tudi slovenski Hohenwartovci, kljub temu, da so jih podpirali v celjskem vprašanju in v obče pri njih opravičenih težnjah. Zunan kluba, pravijo ti nemški veljaki, bodo laže zastopali interese širših množic nemškega naroda, zajedno bolje ščitili tudi nacionalne interese istega nemškega naroda, kljub temu, da hočejo ostati pravični tudi nasproti drugim narodnostim.

Nemški konservativni secesionisti neposredno dovdarjajo, da Hohenwartov klub ima fevdalski značaj, da zastopa pred vsem politiko in interese češkega fevdalstva.

Ti nemški poštenjaki so doslej prikri-vali, kaj jih tlači v klub konservativcev, sedaj pa so razodeli vse, kar je bistveno, in si tako olajšali srce. S tem pa so olajšali tudi zadačo slovenskih mislilcev, ki so to-

likrat v istem smislu označevali Hohenwartov klub; slovenski narodi morejo spoznati, da tudi nemški poštenjaki so prišli do istega preverjenja, katero so misleči slovenski dejatelji gojili že davno, da ne rečemo od začetka.

Dr. Rieger, dasi sam zaresen mislilec in do poslednjih let znaten politik, dal se je vendar slepiti in voditi od čeških fevdalcev, in to je naposled uničilo njega in mogočno staročeško stranko. Češki plemiči so stalni jedino v brambi svojih specijalnih interesov. Te interese pa najlaže zastopajo, ako se ravna po vetru, ki piha od zgoraj, in oni tok tega vetra dobro poznajo. Ako je sistem protislovanski, zaslučujejo jo po tem sistemu; ako ta sistem nasprotuje izvršenju historijskega prava, odvrtačejo se od tega prava; ako se zdi še nadalje sistemu potreben duvalizem, zagovarjajo oni tudi duvalizem, kljub temu, da so še v tem desetletju v svoji sredi imeli odločnih nasprotnikov duvalizma. Ali se morejo Slovani pridruževati take vrste politikom, ki dosledno v interesu svojih starih privilegijev zagovarjajo in podpirajo protislovanski sistem? Če niso slovenski narodi še dozoreli za primeren odgovor, potem jim ni možno pomagati, ako se pri trajanju protislovanskega sistema vedno bolj slabša njih nacionalno-politiško položnje. Slovenci so svojo nezrelost pokazali s tem, da so doslej imeli ali v celoti ali pa v večini svoje poslance v protislovanskem fevdalskem klubu, ki ga vodi celó njih zastopnik grof Hohenwart. Slovenski drž. poslanci že radi tega niso mogli biti nikdar odkritosrčni nasprotniki protislovanskega sistema, da so se udajali vodstvu konservativnega, odločno fevdalskega kluba. Drobline, katere so slovenski zastopniki lovili za slovenski narod, dajale so se jim za velike usluge, ki jih do današnjega dne delajo protislovanskemu sistemu. Te usluge niso manjše, ako jih delajo nekateri slovenski poslanci nekaj časa zunaj Hohenwartovega kluba. Ti poslanci so se takó zazibali v protislovanski sistem, da se niti ne zavedajo več, da je Hohenwartov klub suplement vsakodobne večine, ki je voljna podpirati in vzdrževati ta sistem. Hohenwartov klub bode še nadalje tisti suplement, brez katerega bi ne bilo zanesljivih večin v državnem zboru; ta suplement je vezal ali celó vstvaril bil koalicio in jednako, vedno v protislovanskem smislu, bode tekal na pomoč, kedar in kjer bi bila opasnost za protislovansko večino.

In nasproti takemu klubu nimajo Slovenci, nima večina hrvatskega cislitavskega in slovenskega naroda poguma, da bi si izbrala drugih poslancev ali v obče prisilila te, da bi jo krenili na drugo pot? Ti poslanci so pomagali pokopati Taaffejev načrt volilne reforme, in ti poslanci se že postav-

ljajo ali direktno proti krščanskim socialistom, ali pa jim odtežajo v odločilnih momentih svoje glasove! Torej večina slovenskih in dalm. hrv. poslancev je pripravljena hoditi še na dalje s fevdalci in z njimi v soglasju podpirati vse to, kar namerjajo ohraniti ali vstvariti v soglasju s protislovanskim sistemom in ne na škodo interesov fevdalnih in modrih modernih kapitalistov. Slovenski zastopniki pri vsem drugem — zagovorniki neslovanske aristokracije! Ti zastopniki — zagovorniki volilne reforme, ki bode ngajala plemskemu in neplemskemu kapitalizmu! Ti zastopniki — sopodporniki duvalizma, in s tem vse zunanje in notranje protislovanske politike! Pač dobro kožo morajo imeti, a narodne množice so pač na nizki stopinji političkega razuma, da morajo trpeti take zastopnike!

Pri vsej tej politiki bdi trdijo ravno sedaj, da slovenski Ferjančiči in hrv. somišljeniki kar koprne vrniti se v Hohenwartov klub! Da, da, nemški konservativci izstopajo, ker poleg drugega jim Hohenwartov klub ne ščiti dovolj nacionalnih interesov; no nacionalni interesi slovenskega naroda so že dobro zabranjeni z rešenjem Celjskega vprašanja; ta narod si more torej privoščiti i nadalje poslance, ki bodo pomagali tlačiti interese slovenskih narodov v obče!

Grof Badeni je v novo povdarjal, da njegova vlada stoji nad strankami; no značaj slug je tak, da se vsiljuje in laska tudi tam, kjer odločno zanikajo njih potrebo! Narod slovenski, kdo te zastopa?

Rojaki!

Pred dobrim mesecem odprla so se v kraljevem Zagrebu vrata novemu, veličastnemu Taljinemu hramu. Od blizu in daleč prihitel je narod hrvatski, da prisostvuje temu, za razvoj hrvatske dramske umetnosti tako znamenitemu dogodku. Vso slavnost pa je zlasti povečevala navzočnost kraljeva, ki je veliki pomen gledališča za kulturni razvoj hrvatskega naroda svečano priznal s tem, da mu je iz svojih zasebnih sredstev dovolil 10.000 gld. letne podpore.

Poročila, ki so prihajala k nam o novem hrvatskem gledališču in njegovi sijajni uredbi; vesti, katere so nam prinesli rojaki, ki so bili navzoči pri otvoritveni slavnosti, o umetniško dovršenih predstavah v tem krasnem Taljinemu hramu; popisi, s kakošnim navdušenjem je hrvatski narod pozdravil njega otvoritev: vse to našlo je radosten odmev tudi v slovenskih srcih. Saj ga ni srečnega dogodka pri naših po krvi in jeziku najbližjih nam bratih onkraj Sotle in Kolpe, ki ne bi zbudil v naših srcih najsimpatičnejšega odmeva.

Bratovska ljubezen pa nam veli, da temu sočustvovanju damo tudi vidnega izraza.

„Ha, ha, ha!“, nasmejati se je Miloš in dostavil: Bila ti je počila, struna poguma.

„Ej, moj Miloš, da si me videl tedaj, bil bi se na glas nasmijal. Nedolžna kri šinila mi je v lice, da mi je gorelo kakor živa žrjavica in srce je zaigralo kakor nikdar popred, in kakor bi me gnalo k njej. Ko bi v tistem trenutku imel krila, zdi se mi, da bi bil poletel k njej.“

„Ha, ha! Kakor podunavski vrabec!“, oglašil se je Miloš šaljivo.

„Čudno, a srečno čustvo me je obvezelo, in spominjam se ga še danes; kakor da sem v njej naše svojega angelja.“

„Kdo ve, ga-li nisi?“

„Tako me je trikrat motrila, svobodnim očesom pa po večkrat, in rekel bi, da jej je pogled postajal vedno milejši; posebno, kedar je ploskala z malimi, belimi ročicami, gledala je smeje se na mene. V tem trenutku se mi je zazdelo, kakor da me objema rajska

Zato se je osnoval odbor rodoljubov, ki si je postavil nalogo, prirediti skupen obisk Slovencev v hrvatskem narodnem gledališču. Južna železnica dovolila je v ta namen poseben vlak, o katerega vožnem redu in cenah podajemo v posebnem razglasu potrebna pojasnila.

Rojaki! Iz Zagreba dohajajo nam poročila, da nas bratje Hrvatje pričakujejo z odprtimi rokami. Pohitimo torej mnogoštevilno mej nje, da jim stisnemo junaške desnice in da znovič utrdimo bratovske vezi, ki nas družijo. Da te vezi, da vzajemnost slovenskih rodov — zlasti Hrvatov in Slovencev — mej seboj, niso le prazne fraze, dokazalo se je najsajaneje letos, ko je grozna potresna katastrofa zadela našo ljubljeno belo Ljubljano. Pomoč, ki nam je dohajala od bratov Hrvatov, je najboljši dokaz za to trditev; ta pomoč bila je tako obilna, da je siromašni naš narod nikdar ne more v stanu povrniti. Hvaležnost naša ne bode nikdar zadostna; zato pa bodi iskrena bratovska ljubezen odplačilo za to ljubeznipolno požrtvovalnost.

Rojaki! Do svidenja torej v kraljevem Zagrebu!

V Ljubljani, dne 15. novembra 1895.

Odbor za priredbo gledališkega vlaka v Zagreb:

Andrej Gabršček, lastnik tiskarne in urednik „Soče“ v Gorici, dr. Gustav Gregorin, odvetnik v Trstu, Ivan Hribar, ravnatelj banke „Slavije“ v Ljubljani, Ivan Plantan, notar v Ljubljani, dr. Ivan Tavčar, odvetnik v Ljubljani, dr. Josip Vrečko, odvetnik v Celju.

Iz vožnega reda posnemamo, da se posebni vlak odpelje iz Ljubljane dne 8. decembra ob 6. uri 25 minut zjutraj in dospe v Zagreb ob 11. uri predpoludne. Kdor ne bi se hotel vrniti s tem vlakom, smel se boče peljati nazaj v Ljubljano s katerikoli poštnim ali mešanim vlakom v teku osmih dni. Vožne cene iz Ljubljane tja in nazaj so sledeče: za prvi razred 8 gld., za drugi razred 6 gld. in za tretji razred 4 gld.

Program bivanja v Zagrebu je: I. O prihodu vlaka pozdrav na kolodvoru. II. O poludne skupni obed v dvorani Schneiderjeve restavracije. III. Ob treh popoldne ogled mesta. IV. Ob šestih zvečer slavnostna predstava v gledališču. V. Ob devetih zvečer komers v restavraciji „Kola“, odkoder se izletniki, ki se vrnejo s posebnim vlakom, podajo ob najdaljših na kolodvor. — Za slavnostno predstavo dala je gledališka intendantica odboru na razpolaganje vse sedeže v parketu. Cena jim je v I.—III. vrsti po 2 gld., v IV.—VIII. vrsti po 1 gld. 50 kr., in v IX.—XVI. vrsti po 1 gld. 20 kr. Kdor se oglasi za izlet, pošlje naj poleg cene za vozni listek tudi ceno za sedež v gledališču gospodu Josipu Prosenicu v Ljubljani, od katerega prejme dve legitimaciji in sicer jedno za blagajnico tiste železniške postaje, na

sreča. Neko srčnost mi je vdahnila, zivel so se okrepili, in pozabil sem na svojo tugo; prvokrat sem čutil, da se mi je gnilo srce in našlo svoj zaželjeni ideal.“

„Zakaj jej nisi zaklical: Jagnje moje?“, vsklikni je Miloš šaljivo.

„Čakaj in poslušaj!“, nadaljeval je Zvonimir nestržno.

„Predno je odšla domov, gledala me je zopet dolgo časa. Sedaj pa sem bil v svoji domišljiji še nemirnejši. Pozabl sem bil na Steva, hitel iz gledališča, da jo pričakam pri izhodu in res — evo je! Šla je kraj mene in me mile pogledala, in stopivši v kočijo, obrnila je svoj pogled zopet name, nagnila se ven kaj, kakor bi se mi naklanjala, in v tem trenutku padla ji je kita cvetja raz prsa. Jaz priskočil sem in pobral cvetje, ali predno sem je zravnal, odbrala je kočijo, cvetje pa je ostalo v mojih rokah. Evo ga v čast!“

(Dalje prih.)

PODLISTEK.

Srečna novela.

Hrv. spisal O. Romanić; poslov. Fr. V.—e.

(Dalje.)

„Motrečemu tako krasotice, obviselo mi je oko večkrat na neki črnolaski v loži prve vrste. To ti je bilo lepo dekle, vitko, nežno, kakor si jo le želeli moreš. Iz lica sem ji čital vse čednosti njene duše. V bujnih črnih lasih je bil zataknjen droben bel cvet, poleg njega popek rože, na katerem je krasen biser kresal vsakovrstne barve. Lice je imela belo in rudeče, izmed malih rožnatih ustn pa ji je sevala vrsta blestečih zobčkov. Gornje telo je ovijala svilnata, z baržunom posita oprava, spreminjajoča rumenkasto in zelenkasto barvo, kakor kedar se pripogiba na pol zrelo žito. Na levi strani je imela pripeto kitico cvetja, ki se je nalik vejica obešala doli po prsih. Diven, a bogat ukus!“

„Torej pravcata boginja?“

„Boginja vseh boginj! Kraj nje je sedel človek kakih petdesetih let, a živahen, okreten, nemirnih oči, brezdvomno njen oče: gledal je neprestano na pozorišče. Iz porednosti sem sklenil ves večer ostati pri tej krasotici in ne odtegniti pogleda od nje, prežé, se-li bodo srečali najini pogledi.“

„Gotovo si mislil: sedaj ali nikdar, pa naj se zgodi, kakor se hoče!“

„Da! Ko sem že slučajno zašel v gledališče, naj se vsaj nečesa naučijem. Slušaj dalje: res, ni trajalo dolgo, ko je ona opazila, da jo motrim, in pogledala me je večkrat mimogredé: ko pa je videla, da sem opetovano uprl v njo oči, segla je po kurtizni, namerila ga name in me dolgo motrila, tako, da sem moral za trenutek povesiti svoj pogled, kmalu pa sem ga zopet uprl v njo.“

kateri vstopi, drugo pa za gledališče. Vozni listki dobivali se bodo edino le proti legitimaciji. Zunanji udeleženci imajo za poštne stroške pošiljati priložiti 15 kr., ker se bodo legitimacije odposiljale s priporočilnim pismom.

Politiške vesti.

V Trstu, dne 25. novembra 1895.

Deželnozbornske volitve na Kranjskem.

Danes volijo mesta in trgi. Narodna stranka kandiduje: 1. za stolno mesto Ljubljano Ivana Hribarja in Petra Grasse- lija; 2. za mesto Idrijo dra. Danila Majarona; 3. za Kranj in Škofjo Loko Viktorja Globočnika; 4. za Trzin, Radovljico in Kamnik Ivana Murnika; 5. za Postojino, Vrhniko in Lož Josipa Lenarčiča; 6. za Novomesto, Višnjo Goro, Črnomelj, Metliko, Kostanjevico in Krško dra. Ivana Tadjarja.

Konservativna stranka kandiduje: za 1. skupino Ivana Velkovrha (druzega kandidata ni postavila, ker menda neče nasprotovati Ivanu Hribarju); za 2. skupino Srečka Stegnarja; za 3. skupino dra. Ivana Susteršiča; za 4. skupino Karola Pollaka; za 5. skupino ni postavila kandidata; za 6. skupino Josipa viteza Savinschegga.

Pri vsej svoji rezervi se vendar ne moremo prečuditi, kako je mogla katoliška-narodna stranka zlestiti do viteza Savinschegga. „Slovenec“ pravi sicer, da Savinscheggov program ne nasprotuje v nobeni točki načelom narodne stranke in da je ta program prikupen. Mogoče, a nam ne! Gospod Savinschegg ne le ne omenja niti z jedno samo besedo, da je sam Slovenec — a Slovenci potrebujemo slovenskih zastopnikov! — ampak niti tega nam ne obeta, da se bode kedaj potezal za pravice Slovencev. Jedino to obeta, da ne bode nasprotoval našim pravicam. In s takimi programi naj bi se zadovoljili Slovenci!! V sedanjih dneh odločilnih borb potrebujemo Slovenci zastopnikov s pozitivnimi programi, potrebujemo — bojevnike! G. Savinschegg pa bi hotel biti le toliko milosten, da ne bi se pridružil veliki vojski nasprotnikov, ampak hoče le mirno gledati, kako se — drugi boré za narodna prava Slovencev. Ali nam vsaj niso prikupni taki programi! Sicer pa povemo vsem onim, ki tega ne vedo, da je g. Savinschegg že več let sedel v deželnem zboru kranjskem kot zvest pristaš — pok. Dežmana! A Dežmanovo ime — Bog se mu usmili duše! — je značilo program, strupeno nasproten narodu slovenskemu v vseh svojih točkah.

Sedaj pa še par besed o volilskem shodu, vršivšem se v Ljubljani minoli četrtek. Pravo za pravo nočemo govoriti o programu, ki sta ga razvijala kandidata Hribar in Grasse- li, ampak nas zanimajo le par izjav. Nedavno temu smo naglašali ravno mi, ob neki posebni priliki, da delati obe stranki krivico Ivanu Hribarju. Mož ima odkritih in zavratnih nasprotnikov na vseh straneh in le premnogokrat se stvari banke „Slavije“ izkoriščajo nelojalno proti osebni Hribarjevi.

Sedaj pa čujmo! Liberalni dr. Tavčar je rekel na tem shodu: Ko je prišel potres, je bil Hribar jedini, ki ni izgubil glave. Delal je požrtvovalno in uspešno, tako, da bi bila sramota, ko bi ga zopet ne volili poslancem!

Profesor na semenišči dr. Krek, torej konservativec najčistejše barve, je pa vskliknil, da spoštuje Hribarja kot delavno moč in značajnega moža!

Sedaj pa ne moremo razumeti tolikega nasprotstva do moža, o katerem pravijo na jedni strani, da je na svojem mestu tudi v najkritičnejših trenutkih, na drugi pa, da je delavna moč in pošten značaj! Če se pristavimo temu, da je ta „delavna moč“ in ta poštene „značaj“ tudi kaj kocihanten v zasebnem občevarju, da je torej prav lahko govoriti z njim, potem smo menda dovolj podprli svoje začudenje! Ali nimamo torej prav, ko trdimo, da ima prepis na Kranjskem mnogo osebnega na sebi?!

Različne vesti.

Doneski za možko podružnico sv. Cirila in Metoda. Ker so bili obdarovani knjižnico „Čuvajmo svoje prastarine“ so darovali gg.

Ivan Černe, župnik v Barkovljah, 5 kron. Anton Klodič vitez Sabladski 4 krone, A. C. 1 krono in Mihael Plaper (II darilo) 60 stot. — N. N. je daroval 1 krono v svrhu, da opozori nekega gospoda, da svoj dolg poravnava. — G. Jos. Kranjc trgovec je daroval 2 kroni. „Oglari“ na Proseku so nabrali 4 krone 22 stot. g. Ivan Macarol je nabral 80 stot. a ne le 40, kakor je navedeno v zadnjem izkazu.

Vreme. Z luno — katere ni videti za oblačnim nebom že par nočij — spremenilo se je tudi vreme. In kakšna prememba! — Burja nastopila je svoje gospodstvo z znano svojo tržaško brezobzirnostjo, a nastopila je h krati tako silno, da mora najtrdovratniši „vremenski prorok“ nehote vsklikniti: „Z Bogom jesen, z Bogom solnce, z Bogom cvetje!“ Burja je prinesla s seboj prav občuten mraz, nenavaden v Trstu v tej dobi. Včerajšnja noč in dopoldne pa nam je prinesla v divjem svojem teku iz severa celo milijarde onih nežnih kristalov, katere imenujemo v navadnem življenju „sneg“. Iz tega moremo sklepati, da je včeraj na Krasu in dalje proti severu prav pošteno medlo. Morje je bilo — in je še — strašno razburjeno: peni se kakor v opravičeni jezi, da je drami surova severna gostinja iz sladkega miru. Parniki so vsled razburjenega morja dospeli v Trst mnogo zakasneli, toda nesreča ni se pripetila v jadranskem morju nikakoršna, do- slej vsaj nam ni znano o kaki nesreči. Jedino grška jadrnica „Podromos“ izgubila je blizu miljskega zaliva v groznem viharju dve jar- boli in je sploh zelo poškodovana. Z ve- likim trudom spravili so jo v tržaško pri- stanišče. — Na kopnem, v mestu, podrla je burja neštevilno ljudij; mnogo njih došlo je na zdravniško postajo prosit, da jim obvežejo krvave sledove neprostovoljne dotike s trdim tlakom. Najnesrečniša izmed teh bila je 30letna kuharica Amalija Ceran, katera si je na trgu delle Poste razbila nos. Evo neodpustne su- rovi burje proti „nežnemu spolu“, kar jej mo- ramo zameriti tembolj, ker je sama ženskega spola. Potem pa hočejo ženske, da jim bomo galantni mi moški vsikdar in povsodi.

Veselica na korist družbe sv. Cirila in Metoda izvršila se je minolo nedeljo uprav sijajno, ako pomislimo, da je bilo vreme tako, kakor da so se vznabili svojih okov vsi raz- divljani elementi. O vremenu minole nedelje na večer omenjamo na drugem mestu, tu bodi povedano le na kratko, da je bila burja toli silovita, da živ krst ni šel izpod strehe, ako ni moral. Uverjeni smo bili, da bode redka ona ženska, ki bi se upala v takem groznem vremenu na ulico, če tudi s plemen- nitim namenom, da se udeleži veselice na korist družbi sv. Cirila in Metoda; kamo-li da bi pričakovali udeležbe iz naše okolice. Najverjetneje se nam je zdelo po takem, da se veselica preloži na prihodnjo nedeljo.

Tako ozlovoljeni podali smo se na ulico v boj se silovito burjo in po krepkih naporih prerili smo se vendar do telovadnice „Tržaškega Sokola“. Morete si misliti, koli presenečeni smo bili, oziroma se po dvorani. Vsi sedeži so bili zasedeni po vrlih naših gospod in gospodičinah. Nehote smo vskliknili: čast temu ženstvu, ki vrši svojo rodoljubno dolž- nost tudi tedaj, ko bi mu ne bil zameril nikdo, ako bi bilo tudi ostalo doma! Tudi naše možko razumništvo prihitelo je v veliko večem številu nego smo pričakovali. Da, tako je bilo, kakor smo rekli gori: le oni je šel izpod strehe, ki je — moral; a ker so naše vrle dame in gospodje vendar-le došli, kaže, da so čutili v svojih srcih, da morajo!!! Ljubezen do naše družbe jim je velevala in oni so se pokorili temu velevanju in došli so. In tako premisljajočimi stopilo nam je živo pred oči, kolikaj bi bila še le ude- ležba, da nam je bilo veme mileje.

Glede na dohodek nam je seveda ško- dovalo grdo vreme, a tudi glede na izvršenje programa ni vplivalo baš ugodno. V prvo sta nam istega dne oboleli dve važni sili: teno- rist Josip Masnec in izborni spremljevalec Vrba, vsled česar je moral — v naše iskreno obžalovanje — izostati nežni samospev iz opere „Teharski plemiči“ in se je na mesto dvospeva iz opere „Prodana nevesta“ moral peti samospev.

A vse te neugodnosti so srečno prema- gali sodelovalci pri veselici. Mogočno je donel, spremljevanjem vojaškega orkestra krepki Zajčev zbor „Zrinski-Frankopanka“, v zboru „Naša zvezda“ pa je solist g. Janko Macák

— nastopil, nota bene, namesto g. Josipa Masneca — toli fino izražal koprneče hre- penenje, da je ta zbor napravil prav mogo- čen utis. G. Macák nima le lepega glas, ampak ima še drugo čednost, brez katere si ne moremo misliti dobrega pevca: on zna rabiti svoj glas in modulirati tako, se da ušesu poslušalčevemu ne pozgubi tudi najfiniša ni- jansa. S kratka: g. Macák ne poje samo grlom, ampak tudi — srcem. Tako treba, ako hočemo, da pesem najde svojo pot v srca! Vse hvale in pohvale je bil vreden tudi zbor, ki je razumno in diskretno spremljal solista. Oba zbora sta se morala ponoviti na burno zahtevanje občinstva. Viharjev samospev „Na morju“ in samospev iz opere „Prodana nevesta“ je pel g. dr. Gregorin spremljeva- njem klavirja. Gosp. dr. Gregorin je star in izšolan pevec, o njem ne treba govoriti mnogo. Hvala mu, ki se ne odteza nikdar, ko treba koristiti dobri stvari! Ob zadnji pevski točki se nam je prav naslajala duša. In res: komur ne povzdigne duše, rekli bi, nad pozemske nižave Försterjev nežnomili mešani zbor „Ave Marija“, ta — nima srca. V impozantnem številu so nastopili naše pevke in pevci in izvršili so svojo nalogo toli častno, da občinstvo ni hotelo odnehati, burno odobravati to zares krasno točko. Čast „Sl. pev. društvu“ in vso hvalo njega pevovodju, gosp. Srečku Bartelju. Tudi vojaški orkester nas je zadovoljil. Sviral je precizno in tudi ne- koliko našega nam je privoščil, samo pre- malo je bilo tega.

A nismo se veselili samo na lepem iz- vajanju programa in na popolni zmagi slo- venskega rodoljubja nad nemilo burjo, ampak drugo veselo iznenadjenje: Naši delavci, člani „Del. podp. društva“, ti poštenjaki žuljavo roko in plemenitim srcem, nabrali so in nam doposlali ta večer lepo svoto sto gld. Vese- limo se tega daru naši družbi, a še bolj se veselimo, da je prišel ta dar iz takih rok! Darovi za plemenite svrhe, odtrgani tako rekoč od ust, morajo nam izprositi blagoslova iz nebes. Požrtvovalnost našega delavca bodi v izgled drugim slojem našega naroda!

Nismo še obveščeni o vspehu veselice v materialnem pogledu, ali po naši sodbi je znašal kosmati dohodek gotovo kakih 600 k r o n.

Ni čuda, da se je po dovršenem programu vnela jako živahna zabava in da smo se vračali domov še-le tam po polnoči. Koliko je bila ura natančno, tega ne smemo pove- dati, da ne spravimo v zadrego koga, ki se je morda na to stran malce zlagal svoji boljši polovici. Seveda nas je, vračajoče se domov, hudo sukala še vedno besneča burja in morda bi nas bila tudi prevarila, da nismo tako dobri znanci žnjo.

Zaključuje to svoje poročilo, moramo še enkrat zahvaliti naše občinstvo, da je vnovič utrdilo v nas vero v slovensko požrtvovalnost. Izpred poročnega sodišča. V večernem izdanju od minole sobote morali smo zaradi preobilnega gradiva odložiti poročilo o raz- pravi, vršivši se istega dne pred tržaško po- roto. To poročilo prinašamo zatorej tu-le, po- snemši na kratko iz obtožnega spisa povod obtožbi.

32letni bivši mehanik, pozneje gostilni- čar Friderik Mozeč iz Trsta dobil je mar- ca meseca t. l. od Dreherjeve pivovarne v Trstu posojilo 350 gld., da si kupi malo gos- tilno na trgu Barbacan. Mozeč bi bil moral odplačati na svoj dolg po 4 gld. od vsacega istočenega hektolitra piva. Posel je šel zlo, zatorej je prosil Mozeč pri pivovarni nove- ga posojila 2000 gld., da kupi gostilno „Ai due moreri“ pri sv. Jakobu, toda ravnatelj pivovarne dovolil mu je le 500 gld. in to le na menico s pogojem, da isto podpiseta Mo- zetič in njegova žena kot dolžnika, imoviti Mozečev oče pa kot porok. Gostilničar Mo- zetič je to obljubo zlorabil s tem da je pri- pravil menico na 1100 gld., a ker se je bal prositi svojega očeta za poročstvo, naprosil je nekega starca, Antona Tognatta, da je igral pred uradniki Dreherjeve pivovarne ulogo Mozečevega očeta. Ker so imeli urad- niki nalogo, da izplačajo Mozeču naprošeno posojilo, in ker se nihče ni povprašal pri ravnatelju pivovarne Gustavu Pachu, kolik o iznaša to posojilo, imela je „komedija“, ka- tero je igral Mozeč s svojim najetjem „oče- tom“ Tognattom, najboljši vspeh. Mozeč do- bil je svojih 1100 gld., namesto 500, kupil omenjeno gostilno pri sv. Jakobu, toda isto je v kratkem prodal, ker tudi tam ni imel

zaslužka. — Mozeč ni plačeval niti izgo- vorjenih svotic redoma, zato je pivovarna menico protestovala. In tu se je dogodilo ne- verojetno: Mozečev pravi oče ni ugovar- jal proti ponarejenemu „podpisu“ (križn), katerega je bil napravil na menici Tognatto, igrajoči ulogo „očeta“.

Pri razpravi se je obtoženi Mozeč iz- govarjal, da nikako ni nameraval oškodovati Dreherjeve pivovarne; Tognatta da si je na- jel kot „očeta“ le zato, ker pravega svojega očeta ni hotel nadlegovati. No kljub izpo- vedbam zaslišanih prič pa se porotniki ni so mogli osvedočiti, da bi bil Mozeč kriv goljufije; potrdili so sicer je- dino vprašanje gledé goljufije, toda z dodat- kom 9 glasov, da obtoženi ni imel namena oškodovati Dreherjeve pivovarne. Na temelju tega izreka zaprisežencev moralo je sodišče obtoženca — staviti na svobodo. Dreherjeva pivovarna pa naj si išče 1048 gld. 80 nvč., katere je isti še dolžan Mozeč, — civilnim potom.

Pri včerajšnji razpravi bil je obsojen bivši prištav državnih železnic Ivan Pessa radi poverjenja erariškega denarja na 3 leta teške ječe. Poblize o tej razpravi spo- ročimo v današnjem večernem izdanju.

Koledar. Danes (26.): Konrad, škof; Peter, škof in mučenec. — Jutri (27.): Virgil, škof; Ahacij, škof. — Prvi krajec. — Solnce izide ob 7. uri 18 min., zatoni ob 4. uri 15 min. — Toplota včeraj: ob 7. uri zjutraj 2-5 stop., ob 2 pop. 5 stop. C.

Najnovejše vesti.

Praga 25. Trgovinska zbornica izvolila je soglasno štiri mladočeške kandidate de- želni poslanci. Staročeški in nemški čla- novi zbornice se niso udeležili volitve.

Nalžovo 25. Grofu Taaffeju se je danes obrnilo nekoliko na boljše, dasi je vedno še zelo slab. Nevarnost ni še minola.

Trgovinske brsojavke.

Budimpešta. Pšenica za jesen — — — — — Pšenica za spomlad 1896 6.92 do 6.93. Oves za jesen — — — — — Ri za spomlad 6.31 — 6.33. Koruza za oktober — — — — — maj-juni 1896 4.49 — 4.50. Pšenica nova od 78 kil. f. 6.80 — 6.90 od 79 kil. f. 6.95 — 6.95. od 80 kil. f. 6.90 — 7.05 od 81. kil. f. 7. — 7.10, od 82 kil. for. 7.10 — 7.15. — lečmen 5.80 — 5.85; prosa 5.40 — 5.75 ri nova 6.306.20. Ponudbe srednje; povpraševanje omejeno. Prodalo se je 30000 m. st. po stelnih cenah. Vreme: lepo. Praga. Noratimirski sladkor f. 13. — za de- cember 13.20. za maj, transit. Praga. Centrifugal novi, postavljen v Trst in carino vred odplačatev precej f. 80.75. Con- casse 32. — 32.25. Čotvorni 33. — 33.25. V glavah (solih) 32.50 — 33. jako stalno. Havre. Kava Santos good average november 89. — za mare 86.25. Hambur. Santos good average za december 73.50 za mare 70.50 maj 69. —

Dunajska borza 25. novembra 1895

	včeraj	danes
Državni dolg v papirju	99. —	98.85
„ „ „ v srebru	99. —	98.95
Avstrijska renta v zlatu	120.15	120. —
„ „ „ v kronah	100. —	99.95
Kreditno akcije	367.50	368.50
London 10 let.	120.95	120.95
Napoleoni	9.50 1/2	9.59
20 mark	11.80	11.81
100 italj. lir	44.80	44.80

Aite & Zadnik - Trst

Via Nuova na voglu via S. Lazzaro, priporočata slav. občinstvu svojo prodajalnico z manufakturim blagom. V zalogi nahaja se povsem najnovejše blago, toliko za ženske ko- liker za moške in deco. Veliki izbor platna, bombaževine, perila, rubeov volnenih in svila- nih. Velika zaloga vseh potrebščin za življenje in krojač. V zalogi nahajajo se nadalje vsakovrstni trakovi in tudi trakovi slovenskih barv. Priporočata se čč. gg. učiteljem v mestu in na deželi za vse potrebščine šolskih ročnih del. Uzorci se pošiljajo na zahtevo franco.

Kranjske klobase

se prodajajo v žganjariji na vogalu ulice Torrente in ulice S. Francesco.

Krčmarjem in drugim prodajalcem daje se navadni skonto.

JAKOB ŠTRUKELJ - TRST

via Caserma št. 16 uhod piazza della Caserma. (nasproti veliki vojašnici), prodaja po neverjetnih nizkih cenah vsako- vrstna angleška

kolesa (bicycle)

Zastopstvo koles „Raleigh“ iz tovarne „Raleigh Cycle Co. Ltd. Nottingham Angleško“ in koles „Adler“ iz tovarne H. Kleyer Frankfurt.

Kolesa „Raleigh“ in Adler so svetovno znana, poslednja rabijo se v nemški vojski. Kolesa pošilja se na deželo in na vsu kraje brez vseh stroškov.

Sprejemase poprava v vsakovrstnih novih in starih koles in živalnih strojev. V zalogi nahajajo se vsakovrstna orodja in priprave za kolesa.

Zahtevajo naj se ceniki!